

КОСОВКА ДЈЕВОЈКА/ ВУКОВА ЗБИРКА

1. Уранила Косовка дјевојка,
2. Уранила рано у недељу,
3. У недељу прије јарка сунца,
4. Засукала бијеле рукаве,
5. Засукала до бели лаката,
6. На плећима носи леба бела,
7. У рукама два кондира златна,
8. У једноме лађане водице,
9. У другоме руменог вина;
10. Она иде на Косово равно,
11. Па се шеће по разбоју млада,
12. По разбоју честитог кнеза,
13. Те преврће по крви јунаке;
14. Ког јунака у животу нађе,
15. Умива га лађаном водицом,
16. Причешћује вином црвенијем
17. И залаже лебом бијелијем.
18. Намера је намерила била
19. На јунака Орловића Павла,
20. На кнежева млада барјактара,
21. И њега је нашла у животу,
22. Десна му је рука осечена
23. И лијева нога до колена,
24. Вита су му ребра изломљена,
25. Виде му се цигерице беле;
26. Измиче га из те млоге крвце,
27. Умива га лађаном водицом,
28. Причешћује вином црвенијем
29. И залаже лебом бијелијем;
30. Кад јунаку срце заиграло,
31. Проговара Орловићу Павле:
32. „Сестро драга, Косовко девојко!
33. „Која ти је голема невоља,
34. „Те преврћеш по крви јунаке?
35. „Кога тражиш по разбоју млада?
36. „Или брата, или братучеда?
37. „Ал’ по греку стара родитеља?”
38. Проговара Косовка девојка:
39. „Драги брато, делијо незнана!
40. „Ја од рода никога не тражим:
41. „Нити брата нити братучеда,
42. „Ни по греку стара родитеља,
43. „Мож’ ли знати, делијо незнана,
44. „Кад кнез Лаза причешћива војску
45. „Код прекрасне Самодрезе цркве
46. „Три недеље тридесет калуђера?
47. „Сва се Српска причестила војска,
48. „Најпослије три војводе бојне:
49. „Једно јесте Милошу војвода,
50. „А друго је Косанчић Иване,
51. „А треће је Топлица Милане,
52. „Ја се онде деси на вратима,
53. „Кад се шета војвода Милошу,
54. „Красан јунак на овоме свету,
55. „Сабља му се по калдрми вуче,
56. „Свилен калпак, оковано перје,
57. „На јунаку коласта аздија,
58. „Око врата свилена марама,
59. „Обазре се и погледа на ме,
60. „С’ себе скиде коласту аздију,
61. „С’ себе скиде, па је мени даде:
62. „ „На, девојко, коласту аздију,
63. „ „По чему ћеш мене споменути,
64. „ „По аздији по имену моме:
65. „ „Ево т’ идем погинути, душо,
66. „ „У табору честитог кнеза;
67. „ „Моли Бога, драга душо моја,
68. „ „Да ти с’ здраво из табора вратим,
69. „ „А и тебе добра срећа нађе,
70. „ „Узећу те за Милана мога,
71. „ „За Милана Богом побратима,
72. „ „Кој’ је мене Богом побратио,
73. „ „Вишњим Богом и светим Јованом;
74. „ „Ја ћу теби кум венчани бити.“ ”
75. „За њим иде Косанчић Иване,
76. „Красан јунак на овоме свету,
77. „Сабља му се по калдрми вуче,
78. „Свилен калпак, оковано перје,
79. „На јунаку коласта аздија,
80. „Око врата свилена марама,
81. „На руци му бурма позлаћена,
82. „Обазре се и погледа на ме,
83. „С руке скиде бурму позлаћену,
84. „С руке скиде, па је мени даде:
85. „ „На, девојко, бурму позлаћену,
86. „ „По чему ћеш мене споменути,

87. „А по бурми по имену моме:
88. „Ево т' идем погинути, душо,
89. „У табору честитого кнеза;
90. „Моли Бога, моја душо драга,
91. „Да ти с' здраво из табора вратим,
92. „А и тебе добра срећа нађе,
93. „Узећу те за Милана мога,
94. „За Милана Богом побратима,
95. „Кој' је мене Богом побратио,
96. „Вишњим Богом и светим Јованом;
97. „Ја ћу теби ручни девер бити.“ „
98. „За њим иде Топлица Милане,
99. „Красан јунак на овоме свету,
100. „Сабља му се по калдрми вуче,
101. „Свилен калпак, оковано перје,
102. „На јунаку коласта аздија,
103. „Око врата свилена марама,
104. „На руци му копрена од злата,
105. „Обазре се и погледа на ме,
106. „С руке скиде копрену од злата,
107. „С руке скиде, па је мени даде:
108. „На, девојко, копрену од злата,
109. „По чему ћеш мене споменути,
110. „По копрени по имену моме:
111. „Ево т' идем погинути душо,
112. „У табору честитого кнеза,
113. „Моли Бога, моја душо драга,
114. „Да ти с' здраво из табора вратим,
115. „Тебе, душо, добра срећа нађе,
116. „Узећу те за верну љубовцу.” ”
117. „И одоше три војводе бојне.
118. „Њи ја данас по разбоју тражим.”
119. Ал' беседи Орловићу Павле:
120. „Сестро драга, Косовко девојко!
121. „Видиш, душо, она копља бојна
122. „Понајвиша а и понајгушћа,
123. „Онде ј' пала крвца од јунака
124. „Та добrome коњу до стремена,
125. „До стремена и до узенђије,
126. „А јунаку до свилена паса,
127. „Онде су ти сва три погинула,
128. „Већ ти иди двору бијеломе,
129. „Не крнави скута ни рукава.”
130. Кад девојка саслушала речи,
131. Проли сузе низ бијело лице,

132. Она оде свом бијелу двору
133. Кукајући из бијела грла:
134. „Јао јадна! Уде ти сам среће!
135. „Да се, јадна, за зелен бор ватим,
136. „И он би се зелен осушио.”